

Skoraj vsak muzej hrani v svojih zbirkah umetnine in predmete iz naravnih ter sintetičnih polimerov.

Umetnine in industrijsko oblikovani predmeti iz plastike zahtevajo različne pristope pri rokovanju, restavriranju in razstavljanju, predvsem pa znanje za optimalno deponiranje.



DUŠAN TRŠAR, *SO IX*, 1970
pleksi steklo
309/K

Množico polimerov lahko razdelimo na „dobre“ in „slabe.“ Akrili, PMMA in poliestri so dokaj stabilni.

Poliuretani, PVC, celulozni nitrati, estri in etri so manj stabilni, zato zahtevajo posebne pogoje hranjenja, da upočasnimo procese propadanja.



ANISH KAPOOR, *Praznina*, 1994
steklena vlakna, pigment
MG2000/8/K

Vseskozi pa nastajajo novi plastični materiali, ki so umetnikom zanimivi za uporabo pri snovanju umetniških del

Identifikacija plastičnih materialov

Plastic Identification Tool Workshop

Delavnico *Identifikacija plastičnih materialov* so zasnovale restavratorka in kemičarka Carien van Aubel, kemičarka Olivia van Rooijen in Suzan de Groot, raziskovalka nizozemske Agencije za kulturno dediščino (RCE).

Dvodnevna delavnica je namenjena vsem, ki se srečujejo s tovrstnimi materiali na področju kulturne dediščine.

Udeleženci se naučijo identificirati plastične materiale v muzejskih zbirkah brez uporabe naravoslovnih preiskav (npr. FTIR, ramanska spektroskopija ipd.).



Pogoj za identifikacijo je nakup PITboxa in uporaba spletnega vprašalnika.
<https://plastic-en.tool.cultureelerfgoed.nl/info>

V PITboxu so vzorci posameznih polimerov in različna orodja, ki pripomorejo k njihovi identifikaciji.

Škatlo z vzorci potrebujemo, da lahko sledimo vprašanjem v spletnem vprašalniku.

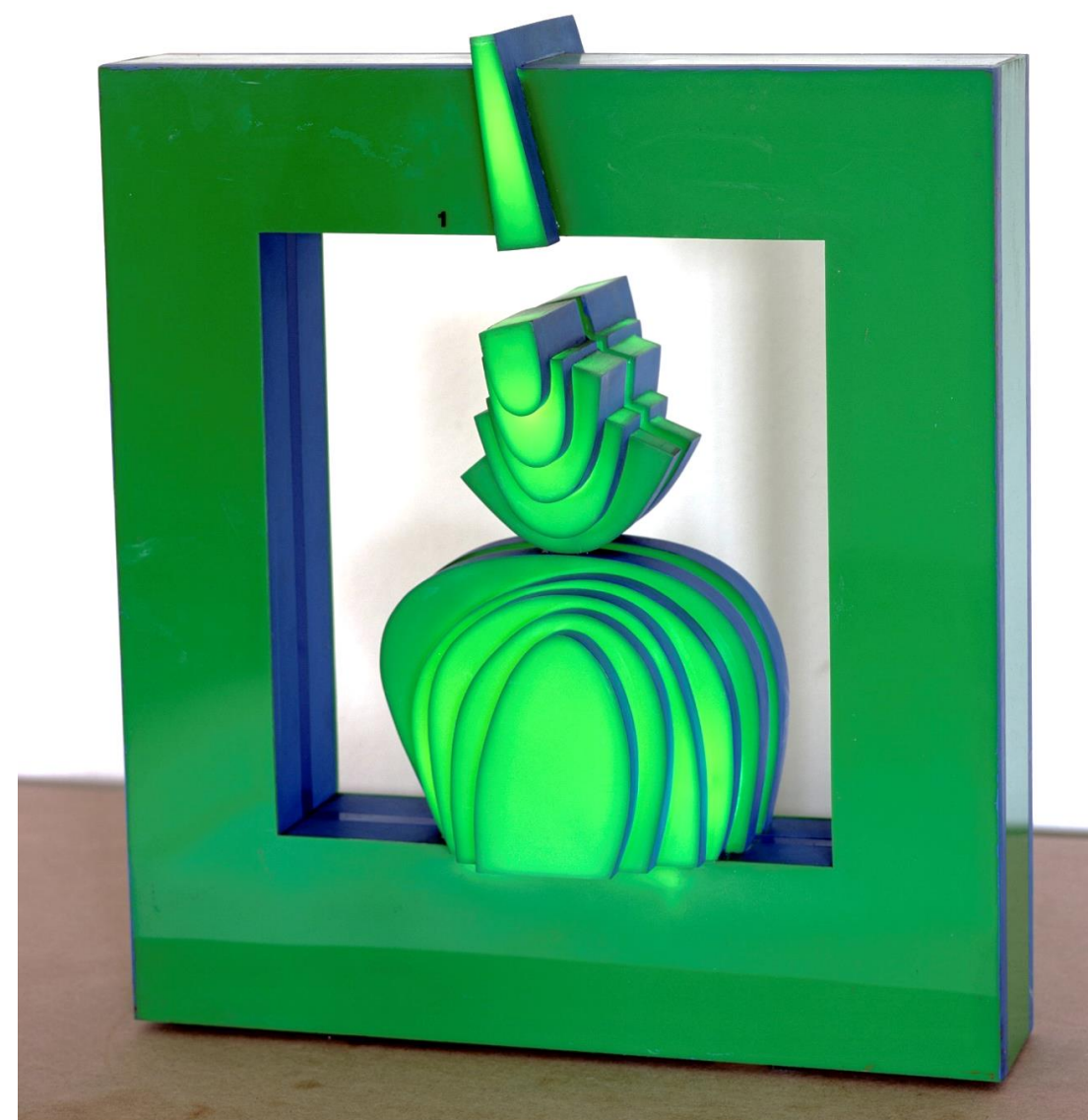
Pri tem je ključna tudi uporaba naših čutov, saj vrste materialov lahko ločimo po otipu, vonju ali zvoku.

S kombiniranjem obeh orodij in naših čutov dobimo dovolj natančen odgovor o vrsti polimera, da se lahko odločamo o nadaljnji usodi predmeta – v kakšnih klimatskih razmerah naj bo deponiran in v kakšnih razstavljen.

Uporabo orodij so podprla teoretska predavanja, ki so se navezovala na posamezno vrsto plastičnih materialov; pene, trda plastika, elastomeri in plastični filmi.

Bistvena je bila praktična uporaba vseh orodij na različnih materialih, ki smo jih za vajo identificirali med trajanjem delavnice.

Ob tem je bilo veliko prostora za vprašanja in razpravo.



DUŠAN TRŠAR, *SO I*, 1969
pleksi steklo, neon
235/K



SLAVKO TIHEC, *Kinetični objekt (Vertikale)*, 1969
poliester, električna črpalka
269/K



ŽIVA BOŽIČNIK REBEC, *Towel 1*, 2017
lateks, kromirano stojalo
MG



DUBA SAMBOLEC, *Delavski razred na pohodu / Ančka*, 1976
barvani poliester
525:MG;0016855